

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Micrologvs|| De Ecclesiasticis|| Observationibvs.||

Bernoldus <Constantiensis>

Antverpiæ, 1565

13. Quid superfluum sit in Canone

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63426)

rum communionem ipsum referamus. Nimis autem temerarium videtur, ut nos aliqua Canoni ad nostrum libitum adijciamus, nisi que à sanctis patribus adiecta vel adijcienda esse cognouimus, precipue cum inter ipsos sanctos patres nulli aliquid adiecisse legantur, nisi qui, & Apostolica auctoritate præditi hoc facere potuerunt. Optimum ergo videtur, ut in hac causa terminos nostrorum patrum non excedamus, nec nos Apostolicæ auctoritatis reos efficiamus, si quod soli Apostolicæ auctoritati competit Canonem nostris interpositionibus augmentare præsumamus.

Soli Pontifices ad Canonem aliquid addidisse leguntur.

2 conuenit

Quid superfluum sit in Canone,

CAP. XIII.

Certe particulas Canonis quas hic superfluas facit Innocentius 36. suo tempore agnoscit ac interpretatur, Annoranit etiam Radulphus de Riuo, non posse nunc illas omittere sine scandalo.

INTERPONERE enim solent quidam ibi suas orationes, ubi dicitur, Memeto Domine famulorum famularumque & ante commemorationem defunctorum. Item post nomē Domini Pape siue proprii episcopi, adijciunt: Et omnibus orthodoxis Catholicæ & Apostolicæ fidei cultoribus, sed superfluo. Nam ordo statim

5 tim in sequenti versu, vbi dicitur: Me-
 mento domine famulorum famularum-
 que, nobis cōcedit, vt omnium viuorum
 commemoremus, quoscunque volueri-
 mus. Item post pauca addunt Pro quibus
 tibi offerimus, cū in antiquioribus &
 veracioribus sacramentarijs, non nisi sub
 tertia persona offerentes ^{1 scriptis} ibi reperian-
 tur. Item ibi: Vnde & memores nos tui
 10 serui, natiuitatem domini commemo-
 rant, cū iuxta Apostolum in eiusmodi
 sacrificio, non Natiuitatem Domini, sed
 mortem eius annunciare debeamus. Vn-
 de & sanctus Ambrosius, in libro sacra-
 15 mentorum: Quotiescunque, inquit, of-
 fertur sacrificium, mors Domini, resur-
 rectio domini, ascensio domini signifi-
 catur. Quod & sanctus Augustinus sua
 attestacione confirmat. Quapropter &
 20 nos ibi tantum ^{2 passionem} passionis, resurrectionis
 & ascensionis commemoramus. Hæc er-
 go omnia quæ nos adiectiua notauimus,
 ille proculdubio superflua & eradenda
 iudicabit, quicunque antiquiores & e-
 25 mendatiores sacramentarios diligenter
 inspexerit. Sciendum est autem quod
 Romana auctoritas nomina viuorum fi-
 deliū

Mors Christi,
 nō natiuitas in
 hoc sacrificio
 cōmemoratur.

Vide Ambr. li:
 4. de Sacramen-
 tis c. 6

2 passionem
 resurrectionē
 & ascensionē

delium internumerare permittit, vbi dicitur, Memento Domine famulorum famularumque: similiter & defunctorum, vbi iterum dicitur, Memento etiam & eorum nomina. Aliorum verò sanctorum nomina annumerare non debemus, nisi quos in Canone inuenimus antiquitus descriptos, excepto post, Pater noster, in illa oratione, vbi iuxta ordinem quantumlibet sanctorum nomina internumerare possimus. Et hoc etiam notandum, quod personæ prælatorum & subiectorum in Canone distinguntur. Vbi enim domini Apostolici siue Episcopi nostri nomen assumimus, de prælatis agere videmur. De subiectis verò statim in sequenti versu vbi dicimus; Memento Domine famulorum famularumque tuarum. Item illud: Hæc igitur oblationem seru de prælatis sonat. Nam quod sequitur, Sed & cunctæ familiæ tuæ, subiectos videtur intimare. Vnde &, Memores Domine nos serui tui, de prælatis: Sed & plebs tua sancta, de subiectis agere non dubitatur.

Sanctorum nomina in Canone non recitanda, nisi quæ antiquitus in eo descripta sunt.

4 quantumlibet

De